

A Probleme care produc dezbinare:

❖ Dezbinare și dispute.

- Care erau dezbinările care existau în biserica din Corint (1 Corinteni 1:12)?
- Diferiți lideri slujiseră în Corint, iar fiecare credincios ajunsese să aibă un predicator preferat (Pavel, Apolo, Petru...). Această preferință a dus până acolo încât a provocat certuri și dezbinări între ei (1 Cor. 1:11).
- Fără să-și dea seama că toți predicau un mesaj comun, s-au concentrat asupra aspectelor irelevante (1 Cor. 3:5-8).
- Încet, viața bisericii a fost afectată (1 Cor. 3:3). Lipsa de unitate a distorsionat celebrarea Cinei Domnului (1 Cor. 11:33), iar ei chiar au mers până acolo încât s-au dat în judecată reciproc (1 Cor. 6:1).

B Cum să menții unitatea :

❖ Unitatea în Isus.

- „Hristos a fost împărțit? Pavel a fost răstignit pentru voi? Sau în numele lui Pavel ați fost voi botezați?” (1 Corinteni 1:13). Cu aceste întrebări, Pavel vrea să-i facă să reflecteze.
- Unitatea poate fi realizată doar avându-L pe Isus ca Domn al nostru. Unitatea nu se realizează aderând la gândurile sau ideile unui frate sau ale unei surori sau formând grupuri închise.
- Însă unitatea în Isus nu înseamnă uniformitate. Nu implică faptul că toți gândim la fel despre toate lucrurile sau că toți acționăm în același fel.
- Micile diferențe de opinie, darurile diferite pe care le are fiecare, atunci când sunt centrate pe Hristos, în loc să genereze dezbinare, generează unitate (1 Cor. 12:12-13, 25, 27).
- Unitatea în biserică se realizează doar murind față de sine și trăind pentru Isus.

❖ Înțelepciune și maturitate.

- Pavel îi numește pe creștinii imaturi „copii în Hristos”, „carnali” (1 Corinteni 3:1). Acest tip de creștini se concentrează mai mult pe oameni decât pe Isus.
- Când se acordă o importanță nejustificată unor lideri în detrimentul altora, se formează grupuri care dezbină biserica. Acesta este un rezultat al imaturității. De aceea, Pavel ne invită să atingem maturitatea în Hristos (1 Corinteni 2:6).
- Imaturi: asemeni copiilor (1 Cor. 3:1); se hrănesc cu lapte (1 Cor. 3:2); sunt carnali (1 Cor. 3:3); sunt influențați de opiniile altora (1 Cor. 3:4)
- Maturi: sunt adulți (1 Cor. 14:20); mănâncă hrană tare (Evr. 5:14); sunt spirituali (1 Cor. 2:13); au discernământ spiritual (1 Cor. 2:14)

❖ Slujire și umilință.

- La fel ca și astăzi, în secolul I oamenii erau divizați de convingeri politice, filozofice, religioase și de altă natură. Cum putem împiedica acest mod de gândire să se infiltreze în biserică și să creeze dezbinare?
- Atitudinea liderului joacă un rol semnificativ. Liderii bisericii trebuie să fie clari în ceea ce privește rolul lor de administratori. Ei nu sunt proprietarii bisericii; ei pur și simplu o administrează pentru Hristos.
- Conducătorul bisericii este Isus, toți ceilalți o conduc ca „slujitori ai lui Hristos” (1 Corinteni 4:1).
- Slujitorul care administrează trebuie să se comporte așa cum se comportă Domnul său: întotdeauna dispus să se dedice cu smerenie slujirii altora (Fil 2:3-8).
- Ce unitate ar exista în biserică dacă toți – nu doar liderii, ci fiecare membru în parte – ar acționa în felul acesta?

❖ Respect față de lideri.

- Existența rivalităților și a facțiunilor în jurul liderilor nu înseamnă că ar trebui să-i respingem. Dimpotrivă, Pavel a susținut și a apărat lucrarea lui Apolo în Corint (1 Corinteni 3:5-6; 4:6; 16:12).
- Când conducătorii acționează cu credință, ei sunt vrednici de onoare (1 Cor. 4:2; 1 Tim. 5:17). Dar chiar și atunci când nu primesc acea onoare, ei rămân credincioși pentru că știu că Dumnezeu însuși, nu oamenii, este cel care ar trebui să-i judece (1 Cor. 4:3-4).
- Liderii creștini calcă pe urmele lui Isus fiind dispuși să sufere pentru frații și surorile lor și chiar, dacă este necesar, să moară pentru slujirea lor (1 Cor. 4:11-13; 2 Cor. 11:23-28).
- Nici liderii, nici membrii nu sunt chemați să se lupte sau să se certe între ei, ci să se unească în a-L lăuda pe Isus și a predica mesajul crucii.